
Het Woord van de Gerechtigheid

Nummer 129, oktober 2015

“Want ieder die nog van melk leeft, is onervaren in het woord van de gerechtigheid (St. vert.): hij is nog een kind” (Hebr. 5:13). Het “woord van de gerechtigheid” staat in contrast tot “de eerste beginselen van de uitspraken van God” (Hebr. 5:12). Het “woord van de gerechtigheid” duidt daarom op diepere waarheden waarin God handelt op basis van Zijn gerechtigheid met ons.

Het Woord van de Gerechtigheid wil een bijdrage leveren om christenen vertrouwd te maken met de “vaste spijs” (Hebr. 5:14) van het woord van God om geestelijke volwassenheid mogelijk te maken. Bijbelse waarheden die nauwelijks worden onderwezen en van cruciaal belang zijn om “het einddoel van het geloof” (1 Petr. 1:9) te bereiken, zullen in het bijzonder onderwerp van aandacht zijn.

Het Woord van de Gerechtigheid wordt geredigeerd door Roel Velema
e-mail: roel@velemaweb.nl
weblog: <http://velemaweb.nl>
Facebook: <https://www.facebook.com/roel.velema.5>

Wat is het Vlees?

Deel 1

“Wat uit het vlees geboren is, is vlees, en wat uit de Geest geboren is, is geest” (Joh. 3:6).

Christenen praten regelmatig in hun geloofsleven over “het vlees” en dat meestal in negatieve zin wanneer ze het vergelijken met “de geest”:

“De geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak” (Matt. 26:41).

“De Geest is het die levend maakt, het vlees doet geen nut” (Joh. 3:6).

“Want de gezindheid van het vlees is de dood, maar de gezindheid van de Geest is leven” (Rom. 8:13).

“Gij zijt begonnen met de Geest, eindigt gij met het vlees?” (Gal. 3:3).

“Wandelt door de Geest en voldoet niet aan het begeren van het vlees” (Gal. 5:16)

“Want het begeren van het vlees gaat in tegen de Geest en dat van de Geest tegen het vlees” (Gal. 5:16).

Velen concluderen dan ook dat het vlees het negatieve element is dat overgebleven is na onze wedergeboorte, van waaruit kwade overleggingen en alle slechte dingen komen en de gelovige onrein maakt (vgl. Marcus 7:20-23). Pas wanneer wij een nieuw lichaam krijgen, zullen wij eindelijk van het vlees zijn verlost en “wij Hem gelijk zullen wezen” (1 Joh. 3:2). Tot die tijd moeten we elk bedenksel krijgsgevangene brengen onder gehoorzaamheid van Christus om zo meer op Hem te gaan lijken (2 Cor. 10:3-6). Dit is de algemene kijk van christenen op het vlees. Deze zienswijze zullen we in deze studie toetsen.

Wat is het vlees?

Wat is het vlees? Het woord 'vlees' wordt in de Bijbel gebruikt voor de zachte delen van het lichaam, of voor het lichaam als geheel, of voor de totale mensheid (vgl. 1 Cor. 8:13; Col. 2:5; Hand. 2:17). In het algemeen kunnen we zeggen dat 'het vlees' Paulus' standaarduitdrukking is voor onze mensheid. In Galaten 2:20 lezen we "... *En voor zover ik nu nog in het vlees leef, leef ik door het geloof ...*", waar het woord 'vlees' verwijst naar ons uiterlijke leven van ziel en lichaam in positieve zin. Zo lezen we dat wie gelooft dat Jezus Christus in het vlees is gekomen, uit God is (1 Joh. 4:2). Dit is een positieve zaak.

We kunnen ook zeggen dat het vlees alles is wat we van Adam hebben geërfd. Zo zei God van de mens "*Hij IS vlees*" (Gen. 6:3), dat wil zeggen vlees naar geest, ziel en lichaam. In een dergelijke situatie kan van de mens worden gezegd:

"Hetgeen uit de mens naar buiten komt, dat maakt de mens onrein. Want van binnenuit, uit het hart der mensen, komen de kwade overleggingen, hoererij, diefstal, moord, echtbreuk, hebzucht, boosheid, list, onmatigheid, een boos oog, godslastering, overmoed, onverstand. Al die slechte dingen komen van binnen uit naar buiten en maken de mens onrein" (Marcus 7:20-23).

Het is duidelijk dat deze verzen betrekking hebben op elke ongelovige, want hij of zij IS vlees en alles wat van binnenuit komt, moet daarom vlees zijn. "*Wat uit het vlees geboren is, is vlees, en wat uit de Geest geboren is, is geest*" (Joh. 3:6). Wat van binnenuit de niet-wedergeboren vleeselijke mens komt, MOET vlees zijn.

Hoe is de mens vlees geworden? Dat is gebeurd bij de zondeval. Vóór de zondeval had God de mens een gebod opgelegd: "... *Van alle bomen in de hof moogt gij vrij eten, maar van de boom der kennis van goed en kwaad, daarvan zult gij niet eten, want ten dage, dat gij daarvan eet, zult gij voorzeker sterven*" (Gen. 2:16,17). We weten echter dat op de dag dat Adam en Eva aten van de boom van de kennis van goed en kwaad, dat zij niet lichamelijk zijn gestorven. De dood van Adam en Eva was daarom een geestelijke dood. Zij verloren daarbij hun onschuldige en onwetende staat en kwamen geestelijk en vleeselijk in het kamp van de boze. Zo kregen zij deel aan de "*geest, die thans werkzaam is in de kinderen der ongehoorzaamheid*" (Ef. 2:2). De zondeval was een val in de geest die ook zijn uitwerking had op de ziel en het lichaam. De mens WERD vlees.

De val van de mens begon in de geest en de verlossing van de mens begint ook in de geest: "Jezus antwoordde: "*Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan*" (Joh. 3:5).

Water en Geest

Onze wedergeboorte is uit water en Geest. Waar heeft het water betrekking op? Er zijn verschillende verklaringen hiervoor gegeven. Sommigen zeggen dat het water betrekking heeft op het letterlijke vruchtwater van het ongeboren kind of het water van de doop. Anderen zeggen dat het water een figuurlijke betekenis heeft en het verwijst naar het woord van God, de Bijbel.

Om het antwoord op onze vraag te geven, zijn een aantal uitgangspunten van belang.

Het eerste uitgangspunt is dat bij de dood van Christus bloed en water uit zijn zij kwam (Joh. 19:34). Er is verschil tussen bloed en water. Het bloed reinigt en het water wast.

Het tweede uitgangspunt is dat we ons goed moeten inleven waar Nicodemus aan had moeten denken toen de Heer met hem sprak over “*water en Geest*”. Het moest betrekking hebben op “water en Geest” in verband met nieuw leven, met wedergeboorte. Nicodemus had in het Oude Testament moeten denken aan Bijbelgedeelten waar water, Geest en nieuw leven tezamen werden genoemd. De verklaring dat het water betrekking heeft op het vruchtwater van het ongeboren kind, is onaannemelijk. Nicodemus opperde dat een mens voor de tweede keer in de moederschoot zou ingaan, maar de Heer wees de natuurlijke lijn af van een geboorte uit de moederschoot. Johannes 3:5 heeft geen betrekking op natuurlijke geboorte. Zo’n interpretatie voegt niets toe, want elk kind wordt geboren uit vruchtwater. Het is een open deur dat we eerst natuurlijk moeten zijn geboren, voordat we wedergeboren kunnen worden. Een tweede natuurlijke geboorte is niet aan de orde om wedergeboren te worden.

Ook lijkt het niet aannemelijk dat de doop het onderwerp is in Johannes 3:5. De Heer verweet Nicodemus zijn gebrek aan inzicht. Nicodemus was volkomen onwetend over wat de Heer hem duidelijk wilde maken. Zijn verwijzing naar water, Geest en nieuwe leven, moest hem eenvoudig doen denken aan Bijbelgedeelten waar deze woorden en begrippen voorkwamen. Het Bijbelgedeelte dat voor de hand lag, was Ezechiël 36:25-27: *“Ik zal rein water over u sprengen, en gij zult rein worden; van al uw onreinheden en van al uw afgoden zal Ik u reinigen; een nieuw hart zal Ik u geven en een nieuwe geest in uw binnenste; het hart van steen zal Ik uit uw lichaam verwijderen en Ik zal u een hart van vlees geven. Mijn Geest zal Ik in uw binnenste geven en maken, dat gij naar mijn inzettingen wandelt en naarstig mijn verordeningen onderhoudt”*.

Het eerste gedeelte van Ezechiël 36 heeft betrekking op het geestelijk herstel van Israël, wanneer *“een land op één dag wordt voortgebracht of een volk op eenmaal wordt geboren”* (Jes. 66:8). Deze geboorte van Israël wordt in Romeinen 11:15 beschreven als een *“leven uit de doden”*.

De gelijkenis met de wedergeboorte is treffend, te meer omdat het volgende hoofdstuk, Ezechiël 37, spreekt van de komende nationale geboorte van Israël en de Heilige Geest die in het volk zal komen (vgl. Ezech. 37:5-6). *“Ik zal mijn Geest in u geven, zodat gij herleeft en Ik zal u doen wonen in het land”* (Ezech. 37:14), en Israël zal deel krijgen aan het Nieuwe Verbond.

In Ezechiël 37:9 lezen we: *“Kom van de vier windstreken, o Geest, en blaas in deze gedoden, zodat zij herleven”*. De overeenkomst van de Geest en de wind in Ezechiël 37:9 en Johannes 3:8 is treffend.

Daarom zijn Ezechiël 36-37 bij uitstek de hoofdstukken waar aan Nicodemus had moeten denken toen de Heer met hem over wedergeboorte sprak. Nicodemus wist ook dat de herleving van Israël een herleving van de Israëlieten persoonlijk betekende, zodat hij had moeten begrijpen waarover de Heer sprak. De Geest en het nieuwe verbond zijn onafscheidelijk met elkaar verbonden, zodat zowel de wedergeboorte van Israël en het sluiten van het Nieuwe Verbond in de toekomst liggen.

De overeenkomsten met Ezechiël 36-37 zijn zó treffend, dat we dit als Oudtestamentische basis van Johannes 3 moeten beschouwen. De geboorte uit water en Geest is daarom een verwijzing naar de geestelijke wedergeboorte onder het Nieuwe Verbond. Door de zegen van dat Nieuwe Verbond worden wij tempels van de Heilige Geest. Het water verwijst naar de reiniging of wassing van de tempel, waarbij onze ziel en lichaam als instrumenten zijn van de gerechtigheid door de inwoning van Gods Geest. Onze oude geest, de oude mens, die verbonden was met de god van deze eeuw, maakt letterlijk plaats voor de God van Israël die door Zijn Geest in ons en als ons komt leven.

Van IS vlees naar HEEFT vlees

Wanneer een persoon wordt wedergeboren, ontvangt hij of zij een nieuwe geest en een nieuw hart. Dit is het kenmerk van de zegen van het Nieuwe Verbond:

“Ik zal rein water over u sprengen, en gij zult rein worden; van al uw onreinheden en van al uw afgoden zal Ik u reinigen; een nieuw hart zal Ik u geven en een nieuwe geest in uw binnenste; het hart van steen zal Ik uit uw lichaam verwijderen en Ik zal u een hart van vlees geven. Mijn Geest zal Ik in uw binnenste geven en maken, dat gij naar mijn inzettingen wandelt en naarstig mijn verordeningen onderhoudt” (Ezech. 36:25-27).

Bij de wedergeboorte worden wij rein door het water van het Nieuwe Verbond en ontvangen wij een nieuwe geest en een nieuw hart. Wij ZIJN dan niet langer vlees, want onze geest is nu verlost. Wij zijn overgegaan uit de dood en ons vlees, onze ziel en lichaam, is door het water van het Nieuwe Verbond gereinigd. Een gelovige IS daarom NIET vlees, maar HEEFT wel vlees. Vanaf onze wedergeboorte zijn wij tempels geworden van de Heilige Geest, waarbij onze geest verbonden is met Gods Geest dat de godheid in ons leven vormt. Onze ziel en lichaam vormen dan de tempel die de God in ons bevat. Dit zien we geïllustreerd in een **dubbelwandig thermoglas**. De buitenste wand is ons lichaam en de binnenste wand is onze ziel. Hieruit kunnen we concluderen dat ons vlees onze tempel van de Heilige Geest is en daarin zit geen enkele negatieve associatie!

Sterker nog, wanneer we spreken van een tempel van de Heilige Geest, mogen we ook spreken van “heilig vlees” en dat is heel wat anders dan dat het vlees de bron is van alle kwade overleggingen en slechte dingen in ons leven. Marcus 8:20:23 is dan ook niet van toepassing op een wedergeboren persoon.

Wanneer we worden wedergeboren, gaan we over van “IS vlees”, naar “HEEFT vlees”. Toen we nog vlees WAREN, konden we niets anders dan uit het vlees leven. Paulus zegt hierover:

“Want TOEN wij nog in het vlees WAREN, werkten de zondige hartstochten, die door de wet geprikkeld worden” (Rom. 7:5). Dit is verleden tijd, zoals Marcus 7:20-23 ook verleden tijd is. Het is iets wat we vroeger waren en nu niet meer! We wandelen niet langer naar het vlees, naar de tijd dat onze oude geest, onze oude mens, ook deel uitmaakte van ons vlees. Het vlees van de oude mens is niet langer onze identiteit, maar de nieuwe geest, de nieuwe mens. Vroeger was het vlees mijn identiteit en nu is Christus mijn identiteit. Wat nu nog vlees is in de gelovige, onze ziel en lichaam, is nu de container van onze identiteit. Identiteit ligt altijd in de inhoud, zoals thee de identiteit is van een theeglas, koffie van de koffiemok en de godheid van de tempel.

Hiermee kunnen we ook een misverstand opruimen dat ons vlees van de ziel en het lichaam nog steeds een bron is van *“kwade overleggingen, hoererij, diefstal, moord, echtbreuk, hebzucht, boosheid, list, onmatigheid, een boos oog, godslastering, overmoed en onverstand”* (Marc. 7:20-23). In het leven van de ongelovige was de geest, de bron van de mens, tevens vlees. In het leven van de gelovige is het vlees – ziel en lichaam – niet langer een bron, maar is neutraal en richt zich naar de bron die het aangeboden krijgt. Voor de gelovige is de inwonende geest de bron van waar uit het vlees leeft en wij Christus tot uitdrukking brengen door onze menselijke natuur. Jezus zei: *“Wat uit het vlees geboren is, is vlees, en wat uit de Geest geboren is, is geest”* (Joh. 3:6). Een wedergeboren persoon is geboren uit de Geest en wanneer we zeggen dat we nog steeds vanuit het vlees leven, is dat strijdig met Johannes 3:6. Paulus benadrukt dit als hij zegt: *“Gij daarentegen zijt NIET in het vlees, maar in de Geest, althans, indien de Geest Gods in u woont ...”* (Rom. 8:9). Gods Geest woont in ieder wedergeboren kind van God en is daarom niet in het vlees, dat wil zeggen dat het vlees niet langer een bron is voor zijn of haar leven.

Zonde, oude mens en vlees

Er een belangrijk verschil tussen de zonde (Rom. 6:2), de oude mens (Rom. 6:6) en het vlees (Rom. 8:13-14). Zonde wordt nooit gekruisigd, de oude mens is door God gekruisigd en het vlees is en wordt door de christen gekruisigd (Gal. 5:24).

Zonde is de macht die tot zondigen drijft en kan leiden tot vele zonden, namelijk ongerechtigheden die uit de zonde voortkomen. De zonde is de bron, terwijl zonden, de daden, uit de bron voortkomen: *“Doet soms een bron uit dezelfde ader zoet en bitter water opwellen?”* (Jac. 3:11). Van nature zijn wij onder de macht van de zonde en is het onze natuur om te zondigen. Van nature zijn wij slaven van de zonde en kunnen wij de zonde omschrijven als de *slavendrijver*.

De oude mens is de niet-wedergeboren mens (Rom. 6:6). Bijbelspsychologisch kunnen we ook zeggen dat de oude mens de dode, niet-wedergeboren geest is die ons van nature in het kamp van de boze houdt. De nieuwe mens is dan de wedergeboren mens en is bijbelspsychologisch de vernieuwde geest. Een christen is een wedergeboren mens en kan nooit meer in een niet-wedergeboren toestand komen, zoals ook de Israëlieten de Egyptenaren nooit meer zouden zien (vgl. Ex. 14:13b). De oude mens bestaat niet meer in het leven van een kind van God, want de niet-wedergeboren geest bestaat niet meer. Een christen kan nog zondigen, maar niet door de oude mens, want de oude mens is met Christus in het graf gegaan. In alle realiteit bestaat de oude mens niet meer in het leven van een gelovige. De oude mens is met Christus gekruisigd en wat met Christus is gekruisigd, en is ook met Christus gestorven en begraven. Een christen kan zondigen door de zonde als een virus toe te laten (Rom. 7:17), maar in onze nieuwe identiteit kan dat niet, want wij zijn gestorven voor de zonde.

De kruisiging van het vlees (Gal. 5:24)

“Want wie Christus Jezus toebehoren, hebben het vlees met zijn hartstochten en begeerten gekruisigd” (Gal. 5:24).

Het vlees is door de christen gekruisigd (Gal. 5:24). Wat betekent dat? Ten eerste moeten we zien dat het vlees in het leven van een gelovige een gereduceerde vorm is van het vlees in het leven van een onverlost persoon. De ongelovige IS vlees naar geest, ziel en lichaam. De gelovige HEEFT vlees, namelijk de ziel en het lichaam, en is de angel uit het vlees getrokken door de dood van de oude geest. Het vlees van de gelovige is daarbij geworden tot een zelfbewuste, uiterlijke, natuurlijke en neutrale bekleding van de nieuwe mens. Er is geen noodzaak om het vlees van de gelovige te kruisigen, want wat gekruisigd moest worden, werd gekruisigd door de kruisiging van de oude mens. Toch zegt Galaten 5:24 dat de gelovige het vlees met haar hartstochten en begeerten kruisigt. De woorden ‘hartstochten’ en ‘begeerten’ vormen daarbij een sleutel om dit vers te begrijpen. Hetzelfde woord voor ‘hartstochten’, het Griekse woord *pathema*, vinden we ook in Romeinen 7:5:

“Want toen wij in het vlees waren, werkten de zondige hartstochten, die door de wet geprikkeld worden, in onze leden, om voor de dood vrucht te dragen.”

Het Griekse woord voor “begeerten”, *epithuma*, vinden we verder (twee keer) in Romeinen 7:7,8, in Galaten 5:16 en in Jacobus 1:15,16:

“Wat zullen wij dan zeggen? Is de wet zonde? Volstrekt niet! Ja, ik zou de zonde niet hebben leren kennen, tenzij door de wet; immers, ook van de begeerlijkheid zou ik niet geweten hebben, indien de wet niet zei: Gij zult niet begeren. Maar uitgaande van het gebod, wekte de zonde in mij allerlei begeerlijkheid op; want zonder wet is de zonde dood” (Rom. 6:7,8).

“Dit bedoel ik: wandelt door de Geest en voldoet niet aan het begeren van het vlees” (Gal. 5:16).

“Laat niemand, als hij verzocht wordt, zeggen: Ik word van Godswege verzocht. Want God kan door het kwade niet verzocht worden en Hijzelf brengt ook niemand in verzoeking. Maar zo vaak iemand verzocht wordt, komt dit voort uit de zuiging en verlokking zijner eigen begeerte. Daarna, als die begeerte bevrucht is, baart zij zonde; en als de zonde volgroeid is, brengt zij de dood voort. Dwaalt niet, mijn geliefde broeders” (Jac. 1:13-16).

Galaten 5:24 komt in beeld wanneer een gelovige verzocht wordt door een bron buiten zichzelf, zoals in Romeinen 8:13:

“Want indien gij naar het vlees leeft, zult gij sterven; maar indien gij door de Geest de werkingen van het lichaam doodt, zult gij leven.”

Wanneer een verzoeking komt om een werk van het vlees voort te brengen door onze denkbeeldige onafhankelijke ego, kruisigen we dit zelfleven. Met dit zelfleven bedoelen we dan het leven dat we leven alsof we de strijd strijden door onze schijnbaar onafhankelijke ego die het één-zijn in Christus niet kent. Het vlees kruisigen is daarom ons woord van geloof dat alles wat tot het zichtbare en tijdelijke behoort, uiterst zwak is en niet onze identiteit bepaalt, laat staan dat we in het vlees meer op Jezus kunnen lijken. Vlees is vlees en neutraal in het leven van de gelovige. Ons woord van geloof is daarom dat we gestorven zijn voor de wereld en de wereld stierf voor ons (Gal. 5:16). Zodra ons “HEEFT vlees” zich wil verenigen met de zondige geest van de boze die aan de poort ligt, om zich als “IS vlees” te manifesteren, zegt ons woord van geloof: *“Ik ben gestorven om een onafhankelijk wezen te zijn en kruisig daarom in geloof de huidige werking van het vlees omdat de wereld voor mij is gekruisigd en ik stierf voor de wereld.”*

Wat doen we dan als we ons geduld verliezen, dat een heftige reactie van het vlees kan zijn? We denken dan dat wij, in ons diepste wezen, ons geduld verliezen en we voelen ons terneergeslagen dat we het niet hebben voorkomen, want, zo denken we, Jezus verloor nooit zijn geduld. **Het is van het grootste belang dat we inzien dat onze ziel niet haar eigen meester is noch de bron van iets.** De ik die zich tot uitdrukking brengt door de ziel is dezelfde ik die de dingen spreekt door de Geest van God, of door de geest van de wereld waar de ziel zich voor openstelt. Bij onze wedergeboorte dragen we voor een bepaalde tijd nog het bewustzijn mee dat we in onze ziel te onderscheiden mensen zijn en dat er nog veel te verbeteren valt en we meer op Christus moeten gaan lijken. Wanneer we in de Geest wandelen, is ons uitgangspunt dat Zijn geduld ook ons geduld is dat we nu (toevallig?) hebben verloren. Waar gaat het om? God gebruikt het verlies van ons geduld voor Zijn doel. We denken dat we ons geduld moeten beheersen en ons aandeel moeten doen. Het verliezen van ons geduld is een les van Gods Geest dat Christus ons geduld is en Hij ons kan bewaren. Wanneer we ons geduld verliezen, doet Gods bewarende kracht ons voelen dat we niet als schijnbaar onafhankelijke mensen ons gedrag moet bewaken. Naarmate we beseffen dat we onszelf nooit los van Christus zien, zullen we Zijn bewarende kracht meer en meer ervaren.

Wij leven in het bewustzijn dat de oude mens door God is gekruisigd en wij niet langer naar het vlees leven. Dit is wat Paulus noemt de *“vernieuwing van ons denken”*. Dit is niet de verandering van ons menselijke denken van de ziel naar Bijbels denken, dus van het vlees, maar het groeiende besef dat Christus en ik één geest zijn en wij nu leven in de zin van TWEE ALS EEN. De identiteit

van mijn denken is niet mijn natuurlijke menselijke denken, maar dat wij de gezindheid (het denken) van Christus hebben (1 Cor. 2:16). Wij ZIJN dus geest en HEBBEN een ziel en een lichaam. De psychische en fysieke opmaak, onze vleeselijke opmaak, is niet onze werkelijke identiteit, maar wie wij zijn in onze geest waar wij één geest zijn met Christus (1 Cor. 6:17). Dit betekent niet dat ons vlees maar een aanhangsel is, want ons leven is Christus die zich ALS ONS tot uitdrukking brengt in onze menselijke container. Geestelijke groei is daarom nooit dat het vlees meer in lijn wordt gebracht met de Geest, want vlees blijft vlees en geest blijft vlees. Geestelijke groei is het toenemende besef wie wij zijn. In het leven van de gelovige bestaat er daarom niet zoiets als “het volgen van mijn oude natuur”. Onze oude natuur, de oude mens, bestaat niet meer en kan daarom niet gevolgd worden. De bevrijding van de zonde is daarom NOOIT een proces, maar is door onze dood in Christus een radicaal feit!

Het vlees in de gelovige heeft geen bron in zichzelf

In het leven van de gelovige is het vlees, onze ziel en lichaam, geënt op de nieuwe geest, de nieuwe geest. Onze ziel en lichaam zijn als een tak afsneden van de oude mens, van de oude geest die letterlijk niet meer bestaat. De strijd tussen vlees en Geest kan daarom niet verklaard worden door een strijd tussen de oude mens en de nieuwe mens. De oude mens is er niet meer, zoals ook de geënte tak niets meer van doen heeft met de oude stam. De geënte tak heeft geen bron in zichzelf, maar wordt gedwongen om de stam, waarop het geënt is, als bron te gebruiken.

Jezus zei: “*Ik ben de wijnstok, gij zijt de ranken. Wie in Mij blijft, gelijk Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt gij niets doen*” (Joh. 15:5).

Omdat wij nog steeds de zonde kunnen toelaten, denken veel christenen dat zij twee naturen hebben, namelijk de goddelijke natuur waaraan zij deelhebben (2 Petr. 1:4), en de ‘zondige natuur’. Deze indeling in twee naturen is on-Bijbels, want de oude mens bestaat niet meer en ons vlees heeft geen leven in zichzelf. **Het vlees in de gelovige heeft een bron nodig.**

We hebben geen twee naturen

Wanneer de Bijbel spreekt over een christen, wordt er nooit gesproken dat hij of zij een zondige natuur heeft. Er wordt gesproken van een “*menselijke natuur*” (Jac. 3:7), en het deelhebben aan de “*goddelijke natuur*” (2 Petr. 1:4). Dit lijkt er op te duiden dat we toch twee naturen hebben, de goddelijke en de menselijke natuur. Zowel in 1 Petrus 1:4 en Jacobus 3:7 is het Griekse woord voor natuur ‘physis’. Het woord kent verschillende nuances, maar de basisbetekenis is “geboorte, afkomst” (vgl. Gal. 2:15; Rom. 2:27). De tweede betekenis is “karakter” (Ef. 2:3; 2 Petr. 1:4). De derde betekenis is “natuurwet” (Rom. 2:14; 2 Petr. 1:4) en de vierde betekenis verwijst naar wat cultureel is bepaald (1 Cor. 11:14). De vijfde betekenis is “schepsel, soort”. Jacobus 3:7 past bij deze laatste betekenis, van het dierlijke schepsel die worden onderworpen aan het menselijke schepsel. Samenvattend kunnen we dan zeggen dat een christen één natuur heeft, de goddelijke natuur waaraan we deelhebben door de eenheid van onze geest en Gods Geest (1 Cor. 16:7). Onze container, ons vlees, is van het menselijke soort, onze menselijke vorm.

Er is maar Eén Persoon in het universum en alle schepselen zijn daaruit afgeleid. Wij zijn menselijke containers die door Galaten 2:20 weten dat Christus ons innerlijke Operator is. We zijn deelgenoten aan de goddelijke natuur, dat wil zeggen, aan Christus als Wet en Karakter die wordt uitgedrukt in onze menselijke soort. De goddelijke 'phusis' voedt (in-fuus) de menselijk 'phusis' om Christus tot uitdrukking te brengen (uit-fuus; ex-fuus) in onze menselijke vorm.

We leven door tegenstellingen

Alles in dit leven werkt door tegenstellingen. We kennen iets alleen door de tegenstelling ervan. We doen een warme jas aan omdat we het koud hebben. Zo overwint de warmte de kou en overwinnen we de donkerte in een kamer door het licht aan te doen. Zo heeft ook het geestelijke het natuurlijke nodig om zich tot uitdrukking te brengen. Paulus zegt dat wij geestelijke mensen zijn omdat wij de Geest van God hebben ontvangen en daar onze identiteit ligt. Wat wij zijn in ons vlees met al onze tegenstrijdige gevoelens en gedachten, is niet wie wij werkelijk zijn. Jezus is in het vlees gekomen, maar Jezus was in zijn identiteit geen vlees. Vlees was het bewuste menselijke vat dat Hij bij Zijn eerste komt heeft aangenomen. Hetzelfde geldt voor de wedergeboren persoon. Voor een wedergeboren persoon is zijn of haar dood en opstanding met Christus effectief geworden. Jacobus 2:26 zegt echter dat het lichaam zonder geest dood is. Onze (oude) geest stierf met Christus en daarom zou ook ons lichaam moeten streven. In onze opstanding met Christus werden wij met Hem in de geest geplaatst in hemelse gewesten (Ef. 2:6). In dat ondeelbare moment dat dit alles effectief werd voor ons, zei de Heer als het ware: "Met jouw geest in de positie van ascentie, stuur ik je terug in je oude en zwakke ziel en lichaam om mijn licht te laten schijnen en je leven neer te leggen voor de ander". Op deze wijze zijn ook wij zoals Jezus in het vlees gekomen om in geloof te leven (Gal. 2:20). Vlees bepaalt ons mens-zijn met alle verlangens die daar bij horen (Gal. 5:16-18) en ons vangen in een leven van zelfinspanning. Wanneer we inzien dat de Geest zich uitdrukt als ons, heeft het geen kracht (Gal. 5:18). Zolang we het onderscheid tussen geest en ziel niet zien, blijven we gevangen in het dualisme dat we een eigen verantwoordelijkheid hebben voor God. Mijn verantwoordelijkheid, '*my responsibility*', betekent '*my response to His ability*' en dat is altijd een leven in geloof. Zolang we nog denken een eigen verantwoordelijkheid te hebben, zijn we nog niet aan het einde van onszelf gekomen, dat Jezus zegt dat we zonder Hem NIETS kunnen doen (Joh. 15:5). Dan bevinden we ons nog in Romeinen 7, waar we denken een onafhankelijke ik te hebben die het schip moet besturen en het op de klippen loopt als wij onze verantwoordelijkheid niet nemen. Maar alles moet gaan, en weinigen vinden het, zegt Jezus. Zolang we die openbaring niet hebben ontvangen, worstelen we met ons vlees. Zolang ik nog niet zie dat mijn positie in de geest tevens mijn werkelijkheid is en niet de tijdelijkheid en zichtbaarheid van het vlees, zijn we nog niet tot Zijn rust ingegaan.

"Want wie tot zijn rust is ingegaan, is ook zelf tot rust gekomen van zijn werken, evenals God van de zijne. Laten wij er dus ernst mede maken om tot die rust in te gaan, opdat niemand ten val kome door dit voorbeeld van ongehoorzaamheid te volgen" (Hebr. 4:10,11).

{wordt vervolgd}

Studievragen

1. Wat versta je onder het vlees?
2. Geef het verschil aan tussen het vlees in de ongelovige en de gelovige?
3. Wat is het verschil tussen de zonde, de oude mens en het vlees?
4. Wat stierf in Galaten 2:20, onze geest, ziel of lichaam of een combinatie ervan?
5. Wat versta je onder geestelijke groei?
6. Waarom draait in het leven in Christus alles om identiteit?
7. Omschrijft die identiteit.